

"כי האדם עז השדה"

شمיטה (...) שתוסיף הארץ תבואה ותחזק בעומדה שטומה.

(הרמב"ם, מורה נבוכים, חלק ג, פרק לט)

- איזה השווואה עשו המדרש בין העז לאדם?
- איזה השווואה עשו השירים?
- האם הם חומכים ברמב"ם או בדעתה של תמר?

בשנת 1851 ביקש נשיא ארצות הברית פירס, לרכוש את אדמות השבט האינדיאני דואמיש. צ'יף סייטל, מנהיג השבט, השיב במכחبه הדזה: "הצ'יף הגדול בוושינגטון, מבקש לקנות את אדמותנו (...) אין אפשר לקנות או למכור את השמיים? את חום האדמה? הרענן זר לנו. ועם זאת, אין לנו הבילים לרעננות האויר או לניצנוך המים. כיצד אתם יכולים לקנותם מأتנו?"

אנו יודעים כי האדם הלבן אינו מכיר את דרכינו. חלק אחד של הארץ דומה עינינו למשנהו. כי הוא הינו הזר, הבא ליליה ונטול מהאדמה כל מה שהוא נזקק. הקרקע אינה אחותו אלא איבור. וכאשר הוא מכנייע אותה, הוא נע הלאה.

- מה היחס של הקטעים השונים אל הטבע ועל החיים בו?
- מי מהם, לדעתכם, יządחה עם עמדת הרמב"ם?
- עם מי אתם מזדחים יותר?

- למה מתכוון הרמב"ם באומרו שהארץ "תחזק בעומדה שטומה"?
- האם אתם מסכימים עם הרמב"ם שזהו אחד הטעמים של השמיטה?
- באחר הקיובצים השמיעה תמר רד, המגיבה, קול מנוגד לעמדתו של הרמב"ם וטוענה: "אם האדמה כאדם היא, עובדת בשביבינו ומגייע לה לנוח?"
- האם אמת מסכימים עם טענהה של תמר? מדוע?

ששה קולן הולך מסוף העולם ועד סופו ואין קול נשמע.
בשבעה שכורותין את עז האילן שהוא עוזה פרי,
הקול יוצא מסוף העולם ועד סופו ואין הקול נשמע (...)
ובשבעה שהנסמה יוצאת מן הגאג,
הקול יוצא מסוף העולם ועד סופו ואין הקול נשמע.

(פרק דרבי אליעזר, פרק לד)

ועכשיו הגיע תורו של יידי נורא. אני מוחננד לשימירת הטבע. עצם האידיאל של 'שמירה' אינו מקובל עלי כמעט בשום תחום מתחומי החיים. לא באנו לעולם כדי לשמור או לשמר איזה דבר. מציאות, מעשי אבות, טבע או מורשת תרבויות. יש איזה עיון בכל מסורת ובכל הלין נפש אשר במרכזה עומד מעשה של שימוש. אין לנו ירושי. של מוזאון, ולא באנו לעולם כדי להסיר בסבלנות את האבק מעל מוצגים או כדי לצחצח את הדוגיות ולהலיך להקות של מבקרים הולכים על בהונותיהם משכית חמדה לשכית חמדה. אין לנו קיימים אך ורק כדי לשמר: מסורת אבות או פלאי טבע, זיכרונות ילדות או חפצי קודש.فن' היו ח'ינו לח'י' פולחן. העולם אינו מוזאון. גם הטבע אינו מוזאון. גם התרבות אינה מוזאון. מותר לגעת! מותר להציג, לקרב, להרחיק, לשנות ולהטביע את חותמנו אנו. גע באבן, גע בחיה, גע בזולת.

כיצד לגעת? אם הייתה צריכה לסקם זאת על רגל אחת ובמילה אחת, היה אומר: באבהה.

(עמום עוד, 'אהבת הארץ – נגד שמירת הטבע', מתוך: מקום למחשבה – מקרה בחשיבה והגות סביבתית בת זמננו, עורך ג'רמי בנשטיין,

תל-אביב 2001, עמ' 108-109)

shmיטה למעשה

קבלו על עצמכם משימה אחת לשימירה על הטבע כגן:
 פחודור, בניית קומפוסט, צמצום השימוש בנייר, מצוי
 השימוש בשקיות ניילון ומעבר לשקיות بد, וכדומה.